

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 17.01.2000 houdende vaststelling van de ontwerplijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 08.06.2000,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische, in casu architectuurhistorische waarde:

- als monument:

Voormalig kanunnikenhuis, gelegen te

Tongeren (Tongeren), Maastrichterstraat 6;

bekend ten kadaster:

Tongeren, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 950FDEEL.

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische waarde:

- als stadsgezicht:

Omgeving van het kanunnikenhuis, gelegen te

Tongeren (Tongeren), Maastrichterstraat 6;

bekend ten kadaster:

Tongeren, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 950FDEEL.

Art. 2.

De **historische** waarde van het monument wordt als volgt omschreven:

Dit pand is één van de twaalf kanunnikenhuizen die werden opgericht langs de beide zijden van de Maastrichterstraat, in de onmiddellijke omgeving van de kapittelkerk, buiten het eigenlijke monasterium. In het midden van de 13de eeuw gaven de fratres die totdantoe één kloostergemeenschap vormden, het gemeenschapsleven op en gingen apart wonen. Alle kanunnikenhuizen die in de 13de en 14de eeuw gebouwd zijn, gingen verloren in de grote stadsbrand in de nacht van 27 op 28 augustus 1677. Ze werden geheel of gedeeltelijk herbouwd op het einde van de 17de en in de eerste helft van de 18de eeuw. Het primitieve kanunnikenhuis II werd gebouwd in de tweede helft van de 13de eeuw door Godefridus de Trajecto. Na de stadsbrand, was het kanunnik Pierre Bourdon die na 27 februari 1712 startte met de nieuwbouw die vermoedelijk werd afgewerkt onder de kanunniken Jean d'Heur die kanunnik Bourdon op 19 januari 1714 opvolgde en door Henri Joseph d'Huveterre die als laatste kanunnik het huis bewoonde tot aan de Franse bezetting.

De **historische, in casu architectuurhistorische** waarde van het monument wordt als volgt omschreven:

Breedhuis in overgang tussen maaslandse stijl en Lodewijk XVstijl. Voor- en achtergevel hebben dezelfde ordonnantie met getoogde venster- en deuropeningen in mergelstenen omlijsting. Zowel het gelijkvloers als de verdieping zijn sterk symmetrisch gestructureerd met een centrale vestibule met aan weerszijden tweemaal twee kamers.

Rijk gestoffeerd interieur met ontvangstsalon waarvan de wanden gedecoreerd zijn met olieverfschilderingen op doek ; een tweede salon is volledig bepleisterd en overdadig gedecoreerd met stucwerk. Schouwmantels en originele parketvloeren zijn nog aanwezig.

De **historische** waarde van het stadsgezicht wordt als volgt omschreven:

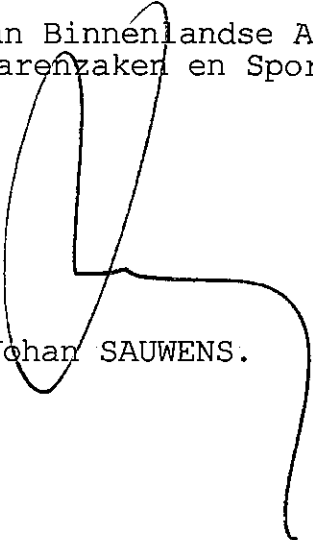
Het enige onbebouwde restant van het voormalige domein van het kanunnikenhuis II waar de voortuin met twee aparte bouwvolumes gesitueerd was.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 8 december 2000

Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS.